

Помоги нынѣ отъ кога да ищемъ,
 Кады ихъ грозна смерть покоси косомъ.
 Проклета ти Атропосъ Богина,
 Проклета е и наравь сва мол,
 Проклетъ и часъ, кадсамъ завѣтъ издао,
 Давысь свакій младенецъ убіо,
 Те вы сынъ мой быю у животоѣ,
 И сѣрѣга краснаа у свѣтѣ;
 Отъ жалости выше говорити,
 Нити могѣ на мѣстѣ стоати.
 Грамота те быти великаа,
 Докле чѣе Римска Жонархїа,
 И великій Августъ Римскій Кесарь
 Въ подсолнечной сильнїй Императоръ.

Саломїа сестра Иродова, и ея мъжъ
 Алезїй.

Увы нама! какво злое царю
 Іудейскомѣ днесъ Повелителю,
 Коа колестъ нашла на тебе?
 Любезнїй мой благороднїй брате?
 Что ти сердце заице въ болести
 На слѣжки самъ тебе понѣдити,
 Сво и а, и мой мъжъ Алезїй,
 Негъ сынови мысмо ти вреднїи.